

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-166(16)/15/16/AK

Warszawa, dnia 29 marca 2016 r.

DECYZJA nr DNR-1/29/2016

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki art. Nr 1126947 i bluzy art. Nr 124191, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 3 pkt 1 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) za dostarczanie produktów – tuniki art. Nr 1126947 i bluzy art. Nr 124191 – o których zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 5 listopada 2015 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi tuniki art. Nr 1126947 i bluzy art. Nr 124191 (dalej także jako: „tunika” i „bluza” lub „odzież dziecięca”),

wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi.

Tunika art. Nr 1126947 przeznaczona jest dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2009”), tj. dla dzieci od urodzenia do 7 roku życia, co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Produkt to tunika z długim rękawem wykończonym ściągaczem. Tunika wykonana jest z dzianiny w kolorze szarym melanz i posiada kaptur wykończony wewnątrz niebieską podszewką. Na wysokości bioder tunika posiada naszyty tunel, w który wciągnięty jest sznurek przymocowany do ubioru w dwóch punktach (w szwach bocznych) co umożliwia ściągnięcie przodu ubioru. W górnej części z przodu, tunika zapinana jest na dwie napy. Ubiór posiada z przodu dwie wpuszczane kieszenie oraz ozdobne napisy (m. in.: „*Famous, balet, Theatre, Dance*”). Na kartonowej etykiecie dołączonej do tuniki podano m. in.: logo („KANZ”) oraz adres strony internetowej (www.kanz.com), nr art (1126947), model (TUNIKA), rozmiar (86; 92; 110; 128) i kod EAN (odpowiednio: 4028193247817; 4028193273755; 4028193242355). Ponadto, ubiór posiada: naszywkę w kształcie odwróconego trójkąta przyszytą od wewnątrz z tyłu produktu, wszywkę z rozmiarem oraz wszywkę informacyjną ze składem surowcowym produktu, symbolami na temat sposobu jego konserwacji, danymi przedsiębiorcy (JOSEF KANZ GmbH & Co. KG 72419 Neufra).

Bluza art. Nr 124191 przeznaczona jest dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN14682:2009. Produkt to bluza z długim rękawem wykończonym ściągaczem, zapinana z przodu na zamek błyskawiczny. Bluza wykonana jest z dzianiny w kolorze grafitowym i posiada kaptur wykończony wewnątrz czerwoną podszewką. Ubiór posiada z przodu dwie wpuszczane kieszenie oraz ozdobny nadruk z napisem „PARK OUR”. Na kartonowej etykiecie dołączonej do bluzy podano m. in.: logo („tup tup”) oraz napis („Created with Love for Children”), nr art (1241917), model (BLUZA ROZPINANA), rozmiar (110), kod EAN 4028193616163, dane przedsiębiorcy (Dystrybucja/Distribution: Hurtimex S.A., PL 90-640 Łódź/Poland, ul. 28 Płk. Strzelców Kaniowskich 42, nr. tel., e-mail: hurtimex@hurtimex.com.pl, www.hurtimex.com.pl, www.tuptup.pl). Ponadto, ubiór posiada: naszywkę w kształcie prostokąta z logo (tup tup), wszywkę z rozmiarem oraz wszywkę informacyjną ze składem surowcowym produktu, symbolami na temat sposobu jego konserwacji.

W toku kontroli mającej miejsce w sklepie „TUP TUP” znajdującym się w Centrum Handlowym OUTLET w Lublinie, przy ul. Mełgiewskiej 16D, należącym do przedsiębiorcy

HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym ww. odzież dziecięcą w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) z uwzględnieniem wymagań określonych w normie PN-EN 14682:2009. Stosownie do komunikatu nr 3/2015 z 1 marca 2015 r. Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w sprawie stosowania Polskich Norm norma PN-EN 14682:2009 utraciła aktualność z dniem 30 czerwca 2015 r. Jednakże, z uwagi na fakt, że będące przedmiotem niniejszego postępowania produkty zostały wprowadzone na rynek polski przed 30 czerwca 2015 r., inspektorzy Inspekcji Handlowej oceniając ich bezpieczeństwo posłużyli się wymaganiami określonych w normie PN-EN 14682:2009, a nie wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej - Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2015-02”).

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że zarówno w tunel kaptura tuniki jak i bluzy wciągnięty jest sznurek ściągający. Powyższe rozwiązanie konstrukcyjne jest niezgodne z pkt 3.2.1 normy PN-EN 14682:2009, stosownie do którego ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane, ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurami funkcyjnymi lub dekoracyjnymi przy kapturze i na elementach osłaniających szyję. Na marginesie zaznaczyć należy, że analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte również w normie PN-EN 14682:2015-02.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: - k. 1-138 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 20 listopada 2015 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki i bluzy wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanymi produktami,

przekazanie dokumentów związanych z ich obrotem oraz informacji na temat ewentualnie posiadanych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną odzież dziecięcą powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 20 listopada 2015 r. – k. 18-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 grudnia 2015 r. strona postępowania przekazała kopie pism skierowanych do 7 podmiotów, w których zwróciła się o zwrot posiadanych egzemplarzy produktów. Strona postępowania oświadczyła ponadto, że wyciągnęła sznurki ze wszystkich tunik i bluz będących w jej posiadaniu, a w chwili obecnej oczekuje na informacje zwrotne od dystrybutorów tych produktów.

Dowód: pismo strony postępowania z 11 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami – k. 21-28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 23 grudnia 2015 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów produktów będących przedmiotem postępowania, dowodów nadania pism do odbiorców tych produktów oraz uzyskanych od nich odpowiedzi. Niezależnie od powyższego, odnosząc się do podjętych przez stronę działań naprawczych w stosunku do produktów wskazał, że w jego opinii nie są one wystarczające do wyeliminowania stwarzanych zagrożeń. Organ nadzoru przypomniał stronie postępowania, że w piśmie informującym ją o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa odzieży dziecięcej informował, że w przypadku podjęcia decyzji o całkowitym usunięciu sznurków ściągających z konstrukcji ubiorów, powinna ona również podjąć działania uniemożliwiające ponowne wprowadzenie tych elementów do tuneli występujących w odzieży (polegające np. na zaszyciu lub zamaskowaniu ich wlotów).

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 23 grudnia 2015 r. - k. 29-30 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 20 stycznia 2016 r. strona postępowania przekazała dowody nadania pism do 12 przedsiębiorców oraz wskazała, że w kolejnym piśmie poinformuje organ nadzoru o sposobie podjęcia dodatkowych działań naprawczych w stosunku do tuniki i bluzy oraz przekaże dowody potwierdzające ich podjęcie.

Dowód: pismo strony postępowania z 20 stycznia 2016 r. wraz z załącznikami – k. 34-37 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 3 lutego 2016 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów obu produktów, odpowiedzi uzyskanych od ich dystrybutorów oraz dowodów podjęcia dodatkowych działań naprawczych mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez odzież dziecięcą będącą przedmiotem postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 3 lutego 2016 r. – k. 38 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 lutego 2016 r. strona postępowania przekazała zestawienie ukazujące przychód i rozchód tuniki i bluzy, kopie pism wysłanych do wszystkich odbiorców produktów wraz z dowodami ich nadania oraz poinformowała o podjęciu decyzji o komisyjnej utylizacji produktów będących w jej posiadaniu i zaznaczyła, że decyzja w tym zakresie dotyczy również ewentualnych, przyszłych zwrotów produktów od dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 16 lutego 2016 r. wraz z załącznikami – k. 40-95 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 lutego 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o wyjaśnienie rozbieżności w zakresie liczby posiadanej przez nią odzieży dziecięcej, które występują pomiędzy jej oświadczeniem, a przedłożonymi dokumentami dotyczącymi rozchodu produktów oraz przekazanie dowodów zniszczenia posiadanych przez nią tunik i bluz, a także odpowiedzi uzyskanych od dystrybutorów – w przypadku ich posiadania. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze

zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 lutego 2016 r. – k. 96 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 15 marca 2016 r. strona postępowania przekazała wnioskowane przez organ nadzoru wyjaśnienia, co do liczby posiadanych produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek oraz 4 oświadczenia o nieposiadaniu produktów od przedsiębiorców, a także kopie dwóch kopert ze zwrotem pism z adnotacjami poczty: „*adresat wyprowadził się*” i „*adresat zmarł*”.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 marca 2016 r. wraz z załącznikami – k. 99-106 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi wprowadził tunikę i bluzę będące przedmiotem postępowania na rynek i jest ich dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W aktach sprawy znajdują się faktury zakupu potwierdzające nabycie obu produktów od przedsiębiorcy Josef Kanz GmbH & Co. KG z siedzibą w Pliezhausen (Niemcy), którego dane znajdują się również na oznakowaniu tuniki. Z kolei na etykiecie dołączonej do bluzy przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania został wskazany jako dystrybutor tego produktu.

Dowód: sprawozdania z badań organoleptycznych produktów nr 1 i 2 - k. 37-48 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; faktury zakupu produktów: nr 1200111479 z 23 sierpnia 2012 r. i nr 1100085980 z 28 września 2011 r. - k. 74-125 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2009 (oraz norma PN-EN 14682:2015-02) jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa odzieży dziecięcej z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki i bluzy stanowiły wyniki badań organoleptycznych tych produktów, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Stwierdzone w ich toku nieprawidłowości w konstrukcji obu ubiorów w określonych warunkach mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia ich użytkowników. Zastosowanie sznurków ściągających w kapturach ubrań przeznaczonych dla małych dzieci może być bowiem przyczyną nieszczęśliwych wypadków, na skutek zbyt mocnego zaciśnięcia ubioru pod szyją dziecka lub zaczepienia się ubioru o wystający element (np. wyposażenia placu zabaw) lub poruszających się obiektów (np. drzwi autobusu), prowadzących do obrażeń ciała.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowana odzież dziecięca nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia jej użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zakupiła 114 sztuk tunik oraz 757 sztuk bluz od niemieckiego przedsiębiorcy Josef Kanz GmbH & Co. KG z siedzibą w Pliezhausen. Na rynek wprowadzonych zostało: 112 sztuk tunik (4 sztuki dostarczono dwóm dystrybutorom, resztę sprzedano bezpośrednio konsumentom w sklepach firmowych strony postępowania) i 754 sztuk bluz (113 sztuk dostarczono 11 dystrybutorom, 114 sztuk sprzedano czterem odbiorcom zagranicznym, a resztę – bezpośrednio konsumentom w sklepach firmowych strony postępowania) – dowód: faktury zakupu oraz zestawienie przychodu i rozchodu produktów. Jednocześnie w toku niniejszego postępowania jego strona podjęła działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną odzież dziecięcą, które polegały na: poinformowaniu wszystkich dystrybutorów produktów o stwarzanym przez nie zagrożeniu (dowód: wzór pisma informacyjnego, wyciąg z pocztowej książki nadawczej oraz kopie dwóch kopert ze zwrotem przesyłek), przekazaniu oświadczeń czterech dystrybutorów o nieposiadaniu produktów oraz zniszczeniu 5 sztuk produktów będących w posiadaniu strony postępowania. Co prawda, strona postępowania nie przekazała wnioskowanych przez Prezesa UOKiK dowodów potwierdzających zniszczenie posiadanych tunik i bluz, a jedynie oświadczyła, że dokonała ich komisyjnego zniszczenia, to jednak mając na uwadze zgromadzony w aktach niniejszej sprawy materiał dowodowy oraz okoliczność podjęcia przez stronę współpracy z organem nadzoru, Prezes UOKiK uznał oświadczenie strony postępowania w tym zakresie za wiarygodne.

W związku z powyższym organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez tunikę i bluzę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Mając na uwadze, że przedsiębiorca HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi wprowadzał na rynek produkty (tj. tunikę art. Nr 1126947 i bluzę art. Nr 124191), o których,

zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa, naruszył obowiązek określony w art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 3 pkt 1 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za dostarczanie produktów, o których dystrybutor wie, lub o których zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na dystrybutorów na podstawie art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy również podkreślić, iż możliwość zastosowania

dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez przedsiębiorcę zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Za okoliczność obciążającą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK potraktował fakt, że nie jest to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Wobec strony postępowania prowadzono już postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Należy również zaznaczyć, że wszystkie uprzednio prowadzone postępowania dotyczyły ogólnego bezpieczeństwa odzieży dziecięcej i dwukrotnie związane były z nieprawidłowym zastosowaniem w niej sznurów ściągających (*vide* decyzje Prezesa UOKiK nr: DNR-1/24/2014; DNR-1/53/2014). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowania w zakresie ogólnego bezpieczeństwa odzieży dziecięcej ze sznurkami ściągającymi strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa regulujących prowadzoną przez nią działalność gospodarczą, w tym przypadku z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzone przez nią na rynek produkty przeznaczone są dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Należy również mieć na uwadze, że naruszone przez stronę postępowania w niniejszym postępowaniu wymagania dotyczące bezpieczeństwa odzieży dziecięcej funkcjonuje długi okres czasu (tj. od 2009 r.).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał natomiast fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez kwestionowaną odzież dziecięcą zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 112 sztuk tunik i 754 sztuk bluz. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki tuniki i bluzy Prezes UOKiK oparł się na znajdującym się w aktach sprawy zestawieniu rozchodu produktów świadczącym o stosowaniu różnych cen sprzedaży

produktów (tuniki w kwocie od 23,13 zł do 64,72 zł oraz bluzy w kwocie od 13,95 zł do 89,90 zł). W związku z powyższym średnia cena sprzedaży jednej sztuki produktu uzyskana przez stronę postępowania wynosi: 43,93 zł w przypadku tuniki oraz 51,93 w przypadku bluzy. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść osiągnięta ze sprzedaży 112 sztuk tunik i 754 sztuk bluz wyniosła 44 075,38 zł (112 sztuk x 43,93 zł + 754 sztuk x 51,93 zł).

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 10 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak